

בש"פ 1016/21 - נור סעדי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1016/21

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

העורר:

נור סעדי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ת' נסים שי) בבע"ח 27861-11-20 מיום 27.1.2021 ומיום 3.2.2021

בשם העורר:

עו"ד אלבייר מני; עו"ד נאילה עוכל

בשם המשיבה:

עו"ד חיים שוייצר

החלטה

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ת' נסים שי) בבע"ח 27861-11-20 מיום 27.1.2021 ומיום 3.2.2021 במסגרתן נדחתה בקשת העורר לעיון במסמכים מתיק החקירה בעניינו ובשני תיקי חקירה סגורים נוספים, לפי סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי).

1. ביום 16.4.2020 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאה והובלת נשק בלא רשות על פי דין ושיבוש מהלכי משפט. על פי עובדות כתב האישום, ביום 8.4.2020 רכב הנאשם על קטנוע נהוג בידי אדם בשם עיסא נסרה (להלן: עיסא), כאשר בזמן הנסיעה החזיק, נשא והוביל שלא כדין אקדח ובו מחסנית עם כדורי תחמושת. על מנת להעלים ראיות, השליך העורר את האקדח במהלך מעצרו ואף זרק לפח אשפה את אחת מכפפותיובתחנת המשטרה.

2. ביום 11.11.2020 הגיש העורר בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, בה טען כי המשיבה הפרה את חובתה להעביר לו רשימה מסודרת של חומרי החקירה שבתיק ושל חומרי חקירה חסויים, בתוכם חומרי חקירה מובהקים. לאחר הגשת הבקשה העבירה המשיבה לעורר חומרים נוספים ויריעת המחלוקת בין הצדדים הצטמצמה לשני עניינים עיקריים: מסמכים שסומנו נה' ו-נו' ברשימת חומרי החקירה בתיק זה (להלן: החומר המודיעיני) ושני תיקי חקירה סגורים נוספים שבאחד מהם נעשה שימוש בנשק אשר בחוות דעת מז"פ נמצאה התאמה בינו לבין הנשק אשר נשיאתו מיוחסת לעורר בכתב האישום מושא בקשה זו (להלן: תיקי החקירה הסגורים).
3. ביום 27.1.2021 דחה בית המשפט את הבקשה לעיון בתיקי החקירה הסגורים מהנימוק שאין בהם חומרים שיכולים לסייע להגנת העורר. נקבע כי החשודים בתיקים הסגורים אינם קשורים אל העורר או אל עיסא וכי אין בעובדה שהנשק היה פעם בידי אחר כדי להשליך על הגנת המבקש. באשר לחומר המודיעיני, קבע בית המשפט כי על מנת להכריע בדבר, היינו האם יש לראותו בתור "חומר מודיעיני שיש זכות עיון בו" לפי סעיף 74(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, עליו לעיין בחומר.
4. ביום 3.2.2021, לאחר שהגישה המשיבה לבית המשפט את החומר המבוקש, ניתנה החלטה משלימה בגדרה נקבע כי החומר המודיעיני אינו רלוונטי להגנת המבקש ולפיכך נדחה גם רכיב זה של בקשתו.
5. מכאן לערר שלפני. העורר מדגיש כי הוא נחקר בתיק הנדון גם בגין חשד למעורבות בשני האירועים הנוספים ועל כן תיקי החקירה הסגורים יכולים לשיטתו לסייע לו על ידי הוכחת אמינותו והפרכת האישום המיוחס לו על ידי הבאת ראיות ועדים שנחקרו באותם תיקים. בנוסף, החומר המודיעיני נוגע לו ולעיסא וגם הוא יכול לסייע להגנתו.
6. המשיבה עמדה בסירובה להעביר לעורר את החומר המבוקש לעיונו. נטען כי אין בתיקי החקירה הסגורים כדי לסייע להגנת העורר וכי עיון העורר בתיקים עלול להוביל לפגיעה בנפגעי העבירה באותם תיקים. באשר לחומרים המודיעיניים, נטען כי אין להם קשר לתיק החקירה נגד העורר והם אינם יכולים לסייע להגנתו.
7. דין הערר להידחות. סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי מעגן את זכותו של נאשם בהליך פלילי לעיין בחומר חקירה שנאסף על ידי גורמי החקירה והתביעה, ואשר עומד בבסיס האישומים נגדו. זכות העיון עומדת בליבת זכותו של הנאשם להליך הוגן ותכליתו להקנות לו כלים והזדמנות אמיתית להתגונן מפני האישומים נגדו. השאלה האם חומר מסוים מהווה "חומר חקירה" היא עניין להכרעה פרטנית בהתאם לטיב החומר המבוקש ולמידת הרלוונטיות שלו להליך בגדרו הוא מבוקש. ככל שגילוייו של חומר חקירה עלול לפגוע באינטרסים מוגנים אחרים, יש לבחון את מידת התועלת שלו להגנה. ככל שהחומר אינו מועיל להגנה או שהפגיעה בהגנה אינה משמעותית, יש לתת עדיפות לאינטרסים ציבוריים אחרים (ראו: בש"פ 3474/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (24.6.2019)). בכל הנוגע למידע על אודות תיקים סגורים, האפשרות למסור לעיונו של נאשם מידע מסוג זה תיבחן על ידי בית המשפט על פי מבחני הרלוונטיות והתועלת הפוטנציאלית להגנת הנאשם מחד גיסא, ועוצמת הפגיעה האפשרית באינטרסים המוגנים של צדדים שלישיים מאידך גיסא (ראו: בש"פ 7233/18 בכיראת נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.10.2018)).
8. בענייננו, לאחר עיון בשני תיקי החקירה הסגורים הגעתי למסקנה כי לא עלה בידי העורר להצביע על קיומו של יסוד של ממש להנחה כי יש בהם כדי להשפיע על בירור האישומים נגדו (ראו: בש"פ 4227/19 פונטה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (11.7.2019); בש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (23.2.2009)). רוב רובו של

חומר החקירה שבתיקים הינו חומר חסוי מסוגים שונים. התיקים לא הבשילו לכדי אישום פלילי וניכר כי החקירה המשטרתית נקטעה באיבה. כמו כן, נגיעתו הנטענת של המבקש לתיקים שנסגרו מסתכמת בכך שנטען על ידו כי נחקר בחשד למעורבות בהם, וכי הנשק שנתפס שימש גם באירועים בגינם נפתחו התיקים האמורים. קשה אפוא לראות כיצד עיון באותם תיקים יקדם את הגנתו בתיק זה. על כן, בתוצאת האיזון בין הגנה על פרטיותם של עדים וצדדים שלישיים לבין הגנת העורר, הכף אינה נוטה לכיוון העורר. באשר לחומר המודיעיני, לאחר עיון בו נחה דעתי כי הוא אינו נכלל באחת מארבע הקטגוריות המפורטות בסעיף 74(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, ועל כן לא קמה לעורר זכות עיון בו (ראו: ע"פ 2403/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 15 (9.11.2020); בש"פ 1378/20 זגורי נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (7.4.2020)).

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"ח באדר התשפ"א (2.3.2021).

ש ו פ ט